

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Lovaglás zenére óránként
130 koronáért*

Forrás:

Uj Nemzedék

3p.

1921. XI. 31.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

798.2

Hely

Idő

"1921"

Személy

Közp. nyomat. XX. é. 23. sz.

Lovaglás zenére óránként 130 koronáért

Egy délelőtt a Nemzeti Lovardában

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Ülök a Nemzeti Lovarda emelvényének furcsa, háromszögletű székén. Előttem a tágas porondon lovasok sorakoztak; hölgyek, urak vegyest; Scott Walter regényalakjai. A mély, hosszú ablakokon a napfény ragyogó fénykévekben esett rájuk. Szemben velem, a zárt lovarda tulsó oldalán emeletes magasban katonazenekar hangol.

— Ügés: nyújtotta egy keményen csengő hang a porond közepén.

A két csoportra oszlott lovasok vigan indultak egymásután, egyenletes távol-ságban. Az emeleti zenekar rázendített. A vezényszavak gyorsan peregnék. Nyomában a két csoportra oszlott tizenkét lovas sikerült figurákra kényszeríti táncoló lovát. Kedves kép!

Halványan emlékeztet a cirkuszok sokszor látott nagy mutatványaira, de mégis más. Finomabb. A karcsu, feketeöltönyös hölgyek, a cilinderes urak, amint a harsogó zené mellett figurákat lovagolnak, — itt, Pest közepén, mialatt a Házban a szegénységről olvasnak fel súlyos adatokat, — valahogy igen bizarr képet nyújtanak. Mintha régi, divatja mult felvételek peregnének modern filmekben.

Moór József lovászmester kérésemre a következőket meséli, míg félszemplen a lovaglót bírálgatja.

— Az alapítótágok közül jönnek lo-vagolni?

— Nagyon ritkán. Inkább tavasz felé és ősszel, amikor még kilovagolunk.

— A számuk is erősen lepadt — be-ezel tovább Moór József a tagokról. —

Az elnök *Andrássy Géza* gróf. Az egész kedvezmény, amelyben az alapítótá-gokat részesítik az, hogy husz fillérről szá-mítanak kevesebbet a napi lótar-tásért.

— És mennyi a lótar-tási díj?

— Napi 100 korona. A lovardának most csak tizenkét lóva van, de az istál-lókban mégis kilencven ló áll.

A lovaglást nézem megint. Mögöttem az emelvényre egy ur érkezik. Hangosan üdvözi a mögöttem álló másik urat.

— Na, miért nem jöttél előbb? Nézd milyen szépen üli a lovat a *Helén* — mondja orrhangoz.

— Szép. Nem jöhettek — hangzik a válasz.

— Mi az? Adtál, vagy vettél, — foly-tatja a kérdező, jó tőzsdei stílusban.

Nem hallottam a választ. — Pihenj, — cseng a nyújtott vezényszó.

A harsogó muzsika, elhallgat, egy-szerre lassan poroszkálnak az imént ügétő lovak.

Bentebb kékhuzatu karosszékekkel telerakott szobában buffet díszelég. Az előbb még lovagló hölgyek és urak, be-szélgetve falatoznak.

Az utcán tavaszi napfény. A piros-tetejű, furcsa kapu-kiugró előtt az el-szórtaan álldogáló autók dusbundájú söfförjei csoportba verődve tünődnek a nap eseményein.

— Bizony, a lovaglósport kedvelői erősen megcsappantak. Régente sokan gyakoroltak nálunk, de most, a nagy pénzhányt még a Nemzeti Lovarda is érzi. Leginkább gyermekek tanulnak, meg fiatal lányok. Urlovasunk egy-két kivétellel alig akad. A csütörtöki nap, amikor zenére lovaglunk, tizenkettőtől—kettőig, a látogatottabb. De ez sem olyan, mint amilyen valamikor volt. Hát így vagyunk. Elhallgat. A lovasok vala-mi nehezebb figurát próbálnak. Megszá-molom: tényleg több a nő. És érdekes, most látom csak, mindkét csoport veze-tője hölgy.

— Néha az ántántmegbizottak hölgyei — folytatja a mester — főként angolok látogatnak meg bennünket. A mult télen a kormányzó ur fia is nálunk lovagol-tak. A mágnásvilágból *Károlyi Imre* gróf két fia és lánya tanult itt. *Színész-nő lo-vasunk egy sincs*. Pedig azelőtt voltak, sokan.

— Mibe kerül most a lovaglás?
— Százharminc korona óránként. A pénz a Nemzeti Lovardát illeti. En és *Mauthner János* — az a mester, ki a közepén vezényel — ezerkét-három koroná-havi fizetést kapunk a jövedelemből.

— Hány növendéket tanítanak egy-szerre?

— Rendesen csak egyet. Persze ez-alatt a porondon lovagolnak mások is, valamivel már ügyesebbek, akikre mi-alatt a most tanuló pihen egy keveset, már csak felügyelünk. A lovaglás tuda-mányát rendesen két-három hónap alatt sajátítják el a jelentkezők. Természe-ten sok függ itt is a *tehetségtől*.

osi hazinyomda 1922